

ת"פ 10/15182 - מדינת ישראל נגד טטיינה זדנוב סהרדייבסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2015

ת"פ 10-11-15182 מדינת ישראל נ'

צדנוב סהרדייבסקי
לפני כב' השופט לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

נגד

טטיינה זדנוב סהרדייבסקי

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד יוני חדד

ב"כ הנואשת עו"ד אלון בן זיו

הנאשמת התייצהה

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשמת הורשעה על יסוד הוודאתה, כמפורט בהכרעת הדיון, במסגרת הסדר טיעון. בוגדר הסדר הטיעון תוקן כתוב האישום לקולא מבחינת עובדות ווראות חיקוק. כמו כן, הופנתה הנואשת לשירות המבחן, כשהוא██ם שללאחר קבלת התסקير, הצדדים ישובו להידבר. לאחר קבלת התסקיר, והגמ שעלה פניו לא מדובר היה בתסקיר חיובי קלאסי, נידבו ביניהם הצדדים, והגיעו להסכמות עונשיות להסתפק בעינוי צופה פני עתיד ובקנס, כשהלענין האחרון טענו הצדדים באופן חופשי, והסנוור ביקש להסתפק בקנס מותן ובהתchingות להימנע מעבירה.

כתב האישום במתוכנותו המתואר מעשה יחיד, שכלל מספר שלבים, במהלךו תקפה הנואשת את בנה הקטין, שהוא בן פחות מ-7 באותה עת, וזאת לאחר שאיממה עליו. התקיפות הסבו לקטין חבלות, והנאשמת הורשעה בתקיפת קטין בידי אחראי וגרימת חבלה ממש, ובאיומים.

דומה שלא צריך להזכיר מילום אוזות הנפסדות היתורה של מעשים אלה, שיש בהם פגעה בביטחון האישי ובלתי

הנפש של קטין רך בשנים, במסגרת התא המשפטי, שאמור להיות מגון ותומך.

ambilי למעט מן האמור, אני מתחשב בכך שמדובר באירוע קצר, דומה שאימפולסיבי, שלא חזר על עצמו.

הסכם הצדדים, כפי שהוצגה בפניי, אמן סוטה להשקפות ממתחם הענישה שיש לקבוע לאירוע בכללתו, וזאת בהיעדר טעמי שייקום ממשיים, עם זאת, בסופו של דבר מדובר בהסכם סבירה, שיש מקום לכבדה. הטעמים העיקריים לכך נוגעים להיעדר העבר הפלילי והיעדר הנסיבות הפתוחים בכל השנים שחלפו מאז ראשית שנת 2008. כמו כן אני לוקחת בחשבון, את הענישה הכבודה, שהיא מנת חלקה של הנואשת, בכך שנה הקטין הוצא ממשורתו ומצוי בהליך אימוץ, והוא לא בקשר אליו.

לקחת בחשבון גם את ההודיה, חסכו הזמן השיפוטי והבעת הצער. מדובר בנואשת שעבירה חלים לא פשוטים, כמפורט בתסוקיר שירות המבחן, לרבות סבל אישי מאילמות בן זוג. הנואשת, במועד הרلونטי למועד ביצוע המעשים, צרכה אלכוהול. ביום, על פי הצהरהה, אינה צורכת אלכוהול, והיא עובדת ומתקדמת. שלל הנזונים הללו, הם שהובילו, את המאשינה לגבש הסכמה עונשית מוקלה, כאמור מדובר בהסכם עונשיות שהוא סבירה.

לענין הענישה הכספי: בבוא ביום"ש לקבוע מתחמי קנס, נדרש ביום"ש להתייחס גם לשיקולי יכולת כספית. בתיק שלפניו מדובר באישה שמקיימת את עצמה משכר גובה מעט משכר המינימום, ולפי המוצהר מתקשה מבחינה כלכלית. בנסיבות אלה, לא אמזה עמה את הדין בענין הקנס, ואיתור את עיקר הענישה הכספי בדרך של התchingות להימנע מעבירה. עיר בהקשר זה, כי נוכח העובדה שמדובר למי שאינו מהוות ביום סיכון לבן הקטין, אני סבורת כי הטלת מרכיבי ענישה צופים פני עתיד, שהם מרתקאים, עשויו לתרום לכך שימושי עבירה נוספים לא ישנו בעתיד.

אשר על כן, אני גוזרת על הנואשת את העונשים כדלקמן:

1. מסר על תנאי למשך 7 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשת לא תעבור את העבירות בהן הורשעה כלפי בן משפחה בלבד.

2. מסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשת לא תעבור עבירות אלימות, למעט איומים (לא כלפי בן משפחה).

3. מסר על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשת לא תעבור עבירות איומים (לא כלפי בן משפחה).

4. קנס בסך 1,200 ₪, או 3 ימי מסר תמורה. הקנס ישולם ב- 4 תשלום חודשיים, שווים ורציפים, **casharason**, **בهم ביום 1.12.2015 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

.5 הנאשמה תחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיות מביצוע העבירות בהן הורשעה כלפי בן משפחה. לא תחתום הנאשمة, תאסר לתקופה של 20 ימים.

זכות ערעור לביהם"ש המוחזוי בתוך 45 יום מהיום.

המציאות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ו, 18/10/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת